

Дивить* (*devilt, s. p. Encrier*) с. м. „Ай дайте ми книга и дивита“. Му дадоје книга и дивита. *М.* 181. Имать майка мила сина — Костадина, Промени го, накити го, Олаши го свилень поясъ, Закачи му стробренъ дивить, Да прати го на манастиръ, Да ти учишь бѣла книга, Да ти пишеть царно писмо. *ib.* 625. Парличя му, като на Циганвиъ дивить. *Ч.* 217. Азъ съгладяхъ единъ дивить и смигнахъ имъ да ми го дадъть, като го поѣхъ, зехъ та писахъ върху една зайчя кожа нѣколко стихове. *Х. I.* 152. На цѣстаръ опасностьъ са льщѣе затакнать голѣмъ биринченъ дивить, обкаченъ съ синджирчета. *Зк.* 27.

Дивокулка *эпит. къ сл. овощка, въ слиянномъ употребленіи съ которымъ означаетъ непривитой черенокъ плодоваго дерева, дичокъ:* Въ тоя мѣсяць (*Мартъ*) ся прѣсѣждать на паякъ и опитомявать дивокулки круши, ябълки, череши и др. т. *ib.* 183.

Дивотиня **Дивотия** с. ж. 1) дикость: Въ вторникъ и въ Петѣкъ на пѣть не трѣгать и колко още такыва дивотиня. *Ч.* 41. Съ постояннымъ *эпит.* бабина означаетъ суевѣріе: Богъ... за злыты дивоволы не остая да прѣнасять на вихрушка грѣшны-ты души. Това са бабины дивотини. *Л. Д.* 1871 *p.* 95. Такыва и други глупавы работы и бабины дивотини: на мѣсячинж-тъ вѣрвать мнозина простаці. *ib.* 1872 *p.* 117. *Ср. сл.* деветина, дивятинина. 2) дичъ природы: Обзети съ страхове въ дивотиня-та. *Л. Д.* 1875 *p.* 13.

Дивъ *вр.* 1) дикій (*срр.* питомень): Диво пиле. *М.* 139. Дивата Самодива-та. *Д.* 2, 8. Диви кози по ридъ пасать (вошка). *М.* *p.* 531 (*лат.*). Тая земля запустена да зауре, Тои диви люди да укроти. *Вв.* 4. Слоны-тъ живѣе общински и диво по горы-ты на южнѣ Азіж, пѣ правять го и питомень. *Л. Д.* 1871 *p.* 109. Царевница-та по американскы-ты планины расте диво. *ib.* 111. Съ приказны-ты крѣхкы-ты умове на дѣца-та ся пльнять съ дивы-мысли, съ небывали нѣща. *ib.* 1872 *p.* 150. При тѣж дива роскошь на природж-тъ на острова ся виждали и хора. *ib.* 1873 *p.* 126. Затворенъ уд дивы планины, тоя клятникъ—*ib.* 1875 *p.* 56. Обрень прѣбърнѣ единъ отъ дивы-тѣ камъны на темель-атъ. *Р.* 105. § *Употребительно какъ эпитетъ травъ:* Дивъ хрѣвъ, Дива лѣща, Дивъ чесанъ. *Пк.* 60, 61. 2) глупый: Утрѣче идемъ по други-тѣ села да видимъ, има ли такыва диви като васъ. *Ч.* 259. Да не бѣхъ намѣрилъ такыва дивы като васъ чехъ да вы утепамъ. *ib.* 260.

Дивяникъ с. м. кулага, затмѣляющая злѣбъ для дикаго человека. *Ср. сл.* мамалига. *Пк.* 36*.)

Дивятина **Дивятинина** с. ж. съ пост. *эпит.* бабина означа-